

GRUDZIĄDZKA

W Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Za Wiarę i Ojczyznę!

Tarcia w Chrześcijańskiej Demokracji.

Chrześcijańska Demokracja przechodzi poważne tarcia wewnętrzne w łonie swego obozu, na tle różnicy poglądów, co do współpracy „chadecji” z „centrolewem”. Władze centralne, tak Klub Poselski jako też i Rada Naczelna, postanowiły z obozem stronnictw ludowych i robotniczych współpracować. Tymczasem takiej współpracy przeciwstawiają się niektórzy przywódcy Chrześc. Demokracji z Małopolski, jak prof. Makarewicz, senator Thulje oraz niektórzy działacze z Wielkopolski, jak były poseł Cieszyński oraz red. Teska i grupa skupiona przy „Dzienniku Bydgoskim”.

Walka, jaka się toczy w tym obozie, przybiera ostre kształty, a echo jej uwidacznia się w całej prasie krajowej, nawet na łamach prasy partyjnej tegoż właśnie obozu.

Trzeba przyznać, że zainteresowanie się tem, co się w tej chwili dzieje w chadecji, jest uzasadnione. Nie jest to sprawa wewnętrzna samej Ch.-D. Chodzi bowiem o to, — czy spoistość Centrolewu jest duża, czy też w imię zasadniczych różnic programowych stronnictwa skupione w Centrolewie — można rozbić, i przez to zniszczyć lub osłabić tę jedyną siłę — przerażającą dziś „sanatorów” i nie dającą spać dyktatorowi Pilsudskiemu — przez oderwanie Chrześcijańskiej Demokracji.

Aż nazbyt dobrze rozumiemy, jak trudno jest Chrześcijańskiej Demokracji, — jak zresztą i innym stronnictwom katolickim, a w szczególności „Piastowi” i N. P. R.-owi, współpracować z socjalistami.

Przyznajemy, że obiektywnie czy sztandary z wizerunkiem Matki Boskiej winny uczestniczyć w jednym pochodzie z czerwonymi sztandarami — mają swoje głębokie uzasadnienie. To też za niską i taną demagogię uważamy wszelkie akcje pism endeckich, że opo-nenci w Ch.-D. są ekspozyturą „sanacji” i że działają naskutek zakupu ich przez sanację.

Nie znamy bliżej przywódców chadecji z Małopolski, lecz przywódcy opozycji chadeckiej, których znamy, ci — z Poznania i z Bydgoszczy — to napewno nie z innych przyczyn są przeciwni współpracy z Centrolewem, jak tylko — z pobudek ideowych.

Musimy jednak stwierdzić, że ich stanowiska nie podzielamy. Bowiem znamy program Chrześcijańskiej Demokracji i w pełni szanujemy te zasady, jakie tam są wypisane.

Lecz współpraca z obozem ludowym i robotniczym przez Ch.-D. nie może przynieść ani ujmy, ani też szkody tym zasadom. Pro-

Przegląd ostatnich wydarzeń.

POLSKA

— Będzie sąd nad Centrolewem czy nie będzie? Sprawa procesu o zjazd krakowski ciągle jest jeszcze niewyjaśniona i nieustannie się komplikuje. Sędzia śledczy śnać nie znalazł dostatecznych podstaw do podjęcia akcji przeciwko organizatorom i uczestnikom zjazdu, gdyż o niej nie słycać. Podobno sąd przestrzegal przed poruszaniem tej sprawy.

Na widowie wystąpiła teraz władza administracyjna w postaci policji. Począła ona ścigać protokóły o zjeździe. Zdarzały się wypadki np. w Skawinie, iż podczas zabawy sokolej aresztowano wybitnych przedstawicieli chłopów i robotników i skierowano ich do Krakowa, aby w Krakowie policja ich mogła przesłuchać.

Takie zarządzenia policyjne zostały dokonane, jak dotąd stwierdzono — na terenie pow. krakowskiego, bocheńskiego i wielickiego. Dojda niechybnie doniesienia i z innych stron. Jedno jest pewne: że wywołały one jak najfatalniejsze wrażenie i wzburzenie, podobne praktyki bowiem nie były nawet stosowane przez żandarmerję austriacką. Mimochodem tedy władze administracyjne stały się świetnym propagatorem najskrajniejszej opozycji w masach chłopskich i robotniczych. Rachuby zaś, że represje takie wywołują przerażenie i postrach oraz respekt dla silnej władzy — zawiodły całkowicie. Skutki ich były wręcz przeciwnie.

Charakterystycznym jest przy tem, że policja ściga przede wszystkim włościan i robotników, którzy nie wiele znają się na ustawodawstwie i dlatego nie umieją odpowiednio na takie postępowanie zareagować. Czemuż to władze administracyjne nie zarządzają badania wybitnych polityków i działaczy?

Metoda taka z jednej strony wskazuje raczej na to, że rząd nie umie (nawet mimo interpretacji min. Cara) znaleźć odpowiedniego paragrafu kodeksu karnego, aby pociągnąć uczestników kongresu

gram chadecji streszczony jest w nazwie stronnictwa: — Polskie Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji”.

Jeżeli zatem Ch.-D. chce być wierną temu programowi i tej nazwie, to jej miejsce jest — w Centrolewie. Nawet gdyby się bali, że im, nieprzebiegająca w środkach i metodach walki — „endecja” będzie kiedyś wytykać tę współpracę, celem oderwania od chadecji tych elementów, które współpracują z socjalistami boja się, jak — „djabłel święconej wody”.

— Centrolew podjął walkę, przeciw łamaniu prawa i przeciw dyktaturze.

System dzisiejszego rządu

do odpowiedzialności sądowej i że nie bardzo ma ochotę to zrobić. Bo niewiadomo jeszcze, czy w sali sądowej nie zmieniliby się oskarżyciele w oskarżonych.

W kołach politycznych zarządzenia te budzą obawy, że władze istotnie cofną się przed zapowiadany proces polityczny, a ograniczą się tylko do poczynienia takich, jak czynią teraz, złośliwych uszczypliwości.

— Wielkie uroczystości w Gdyni. W niedzielę dnia 13. bm. odbędzie się w Gdyni uroczystość przyjęcia i poświęcenia statku szkolnego „Dar Pomorza”, chłodni i mleczarni, oraz poświęcenie kamienia węgielnego budynku Państwowego Banku Rolnego. Będą to uroczystości morskie i lądowe.

O godz. 9.30 rano goście z panem ministrem Kwiatkowskim na czele, udadzą się motorówkami i holownikami na pokład „Daru Pomorza”, gdzie odbędzie się msza św., którą odprawi ks. biskup Okoniewski. Następnie dokonany będzie chrzest statku, podniesienie bandery polskiej i oddanie statku w ręce ministra Kwiatkowskiego przez prezesa komitetu zbiórki na województwo pomorskie, p. ministra Janta-Poleczyńskiego.

Po przemówieniach obu ministrów, nastąpi odsłonięcie tablicy pamiątkowej a następnie podniesienie kotwicy i wyjazd na pełne morze. Po uroczystości poświęcenia chłodni i kamienia węgielnego gmachu Państwowego Banku Rolnego odbędzie się wycieczka holownikami na Hel.

— Zgon pośła Jaruzelskiego. W niedzielę zmarł nagle w majątku swoim w Kaczanówce w okolicach Skalatu, poseł z klubu B. B. Ksawery Jaruzelski. W klubie B. B. zmarły poseł należał do szturmowej kolumny pułkownikowskiej grupy.

— Posadki... posadki. Poseł Przedpelski z klubu Be-Be złożył przewodnictwo sejmowej komisji rolnej, gdyż zostaje prezesem Synodykatu Zbożowego.

Polską, nie jest zgodny z zasadami chrześcijańskimi. Chrześcijańskie zasady — to — praworządność i — sprawiedliwość. Czy sanacja temi zasadami się kieruje? — Bynajmniej.

A dyktatura jednostki, czy kliki, — to także sposób rządzenia niezgodny z programem i z zasadami chrześcijańskimi. To też w walce o poszanowanie prawa, w walce przeciw dyktaturze — chadecja winna — nie tylko brać czynny udział, lecz jeszcze przewodniczyć.

Jeżeli do tej akcji dają się użyć — czerwone sztandary socjalistyczne, — na których nie miłość chrześcijańska, lecz walka klas i dyktatura proletariatu wypisana — to w

RUMUNJA

— Wspólny front agrarny. Państwa naddunajskie a mianowicie Rumunja, Węgry i Jugosławia weszły się z zamiarem stworzenia wspólnej organizacji, celem ochrony rolnictwa. Zabiegi idą w tym kierunku, aby dla krajów tych stworzyć wspólną organizację zbytu produktów rolnych. Po wstępnych rokowaniach, które sprawę znacznie posunęły naprzód, zapowiedziano już na dzień 20 b. m. wspólną konferencję zainteresowanych czynników w Sinaja (Rumunja) przy udziale delegatów ministerstwa rolnictwa interesowanych krajów. Jest prawdopodobne, że do organizacji tej przyłączy się także Czechosłowacja.

ROSJA.

— Majaczenia komunistów o rewolucji światowej. Na odbywającym się kongresie partii komunistycznej w Moskwie, przyjęty został wniosek, że głównym zadaniem partii komunistycznej będzie akcja zmierzająca do wywołania rewolucji ogólnoswiatowej dla obalenia ustroju państw burżuazyjnych (!).

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że podobny wniosek i wywołanie rewolucji ogólnoswiatowej, jako naczelnego postulatu partii komunistycznej, został uchwalony przez kongres partii komunistycznej jeszcze w 1918 r., to zn. przed 12 laty. Zaszlepieni komuniści nie dostrzegają śmieszności powracania z powrotem do hasel, od których urzeczywistnienia są dziś bardziej oddaleni, niż przed 12 laty.

WŁOCHY

— Na znany memoriał francuskiego ministra spraw zagranicznych Brianda o utworzeniu Pan-europy (Związku państw europejskich) odpowiedziały Włochy z tak licznymi zastrzeżeniami, że właściwie odpowiedź tę można traktować jako odrzucenie projektu Brianda. Widać również z tego faktu, że między Francją a Włochami istnieje bardzo wiele sprzeczności.

tem niema ujmy, lecz jest zasługa całej demokracji polskiej, — że do swoich celów — do celów polskiej demokracji chrześcijańskiej o katolickiej używa wyznawców idei Marksa.

Tak więc miejsce Chrześcijańskiej Demokracji — jest w obozie demokracji polskiej..

Jako stronnictwu katolickiemu nie wolno „chadecji” pośrednio — przez osłabienie demokracji w walce z dyktaturą — poprzeć obozu rządzącego, obozu dyktatury masonskiej, — utrzymującej się przy władzy siłą i utrzymującej na stanowisku ministra wyznań, wbrew woli katolickiego narodu — kalwina.

R.W.

W 10-tą rocznicę przegranego plebiscytu na ziemiach niewyzwolonych Prus Wschodnich.

W dniu 11 lipca br. mija już dziesięć lat od tej chwili przykrew, tragicznej niemal, w której przegraliśmy plebiscyt na Warmji i Mazurach.

Półmilionowa rzesza ludu polskiego przez ten nieszczęśliwy wynik plebiscytu pozostała nadal — i na długie może jeszcze lata — w niewoli pruskiej bezwzględnej, brutalnej i barbarzyńskiej.

Wielkiemu Amerykaninowi, — krzewicielowi wzniosłych idei, który rzucił światu hasło plebiscytu, czyli samookreślenia się ludów, przyświecała z pewnością wzniosła i idealna myśl, połączona z zadaną chęcią wprowadzenia ludzkości na nowe tory. Prezydent Wilson zapragnął wówczas, aby wolna wola ludności zadecydowała o losie wszystkich tych obszarów, o które w roku 1919 toczyły się walki przy zielonych stolikach w Wersalu.

Tak samo o losie Warmji, Mazur i Powiśla, ziem, które nawet według statystyki pruskiej zamieszkałe były wówczas i są jeszcze dzisiaj przez 50—80 procent ludności polskiej — miał rozstrzygnąć plebiscyt.

Niestety okazało się w praktyce, że plebiscyt stał się jedynie terrorem silniejszych wobec słabszych, walką urągającą wszelkim poczuciom sprawiedliwości i równouprawnienia, podstępem, obłudą i rozpętaniem najniższych instynktów. Przedewszystkiem plebiscyt stał się komedią, w której główną rolę odegrało kilku przywódców niemieckich, poznawszy z góry komediowy charakter każdego plebiscytu.

Ze plebiscyt na Warmji i Mazurach był komedią, a raczej tragiczną komedią — złożyło się na to wiele powodów: Najwyższa Rada ustanawiając plebiscyt i Komisje Koalicyjne przeprowadzając go, nie miały najmniejszego pojęcia o stronie praktycznej głosowania ludności.

Wilson i Lloyd George wyobrażali sobie widocznie, iż plebiscyt odbywać się będzie jak wybory gminne. Każdy oddaje swój głos według przekonania i interesów, bez pogroźek, bez żadnego nacisku; wieczorem zaś obliczy się głosy, a zwycięzcy i zwyciężeni po wymianie miłych grzeczności i krótkich przemówieniach, wzięwszy się pod rękę, pójdą w najlepszej zgodzie do gospody na szklanek piwa.

Tak podobno myślały miliony Anglików, może też i wielu Francuzów i Włochów. Podobnie myśleć musiały o plebiscycie i Komis-

sja Koalicyjna, która — według słów niemieckiego komisarza plebiscytowego von Gayla — o ile nie zorientowała się w sytuacji, ulegała wpływom niemieckim.

Z tego samego źródła wiemy dzisiaj, że Komisja nie uczyniła żadnego prawie użytku z przepisanej jej władzy, że do ostatniego dnia nie miała pojęcia o sytuacji na terenie, że wszystkie sprawy plebiscytowe pozostawiała własnemu biegowi, w końcu, że ze swego zadania wywiązała się „wielkodusznie“ (t. zn. jednostronnie i dla Niemców korzystnie) i ze strony niemieckiej uzyskała za to należną pochwałę.

Ku pewnej obronie samej Komisji zaznaczyć trzeba, że według relacji niemieckich po plebiscycie plebiscyt był już dla Niemców wygrany, zanim Komisje w Olszty-

nie i Kwidzynie rozpoczęły swą działalność. Komisje były właściwie niepotrzebne, bo sprawa była zgóry przesądzona.

Czasu i możliwości było aż nadto ku temu. Przez dziewięć miesięcy od chwili naznaczenia plebiscytu aż do dnia przybycia Komisji, przeprowadzono już plebiscyt. Zupełnie swobodnie starano się, aby zapewnić sobie zgry przeważającą ilość głosów. Jakich brutalnych wprost nieludzkich sposobów używali Niemcy dla tego celu, — trudno dziś opisać.

Dzisiaj dziwić się można jedynie, dlaczego dyplomaci w Radzie Najwyższej, ustanawiający plebiscyt, nie przewidzieli tego wszystkiego? Dlaczego nie doszli do przekonania, że nie było wówczas nic łatwiejszego dla Niemców, niż zorganizować w ciągu tych dziewięciu

miesiący wszystkie siły, zmobilizować ludność terrorem do głosowania na rzecz Niemiec i zapewnić sobie zgóry „zwycięstwo“. Przecież każde państwo u siebie mogłoby w podobny sposób przeprowadzić i wygrać naznaczony mu plebiscyt, mając takie środki i możliwości jak Niemcy. Tylko, że tego nie można weale nazwać niezłomną i nieprzymuszoną wolą ludu.

(W ostatnim okresie przedplebiscytowym, kiedy Komisja objęła — więcej teoretycznie niż faktycznie — władzę na terenie, datuje się szereg bezpośrednich i pośrednich przyczyn, które uwieńczyły jeszcze przygotowane już z góry zwycięstwo niemieckie.

Ciężkie warunki na samym terenie, pozatem warunki wewnętrzne i zewnętrzne Polski nie sprzyjały atmosferze plebiscytowej.

Wojna z bolszewikami, niski stan waluty polskiej, za mało energiczne stanowisko rządu polskiego, brak argumentów ze strony naszej dyplomacji i wiele innych przyczyn spowodowało fakt, iż kraj zamieszkały w 70—80 proc. przez Polaków, głosował przeważnie za Niemcami.

Polska plebiscytu nie uznała i wniosła do Rady Ambasadorów i do Ligi Narodów wielki protest, który dotąd zatwierdzony nie został. Dla nas kwestja ta będzie więc zawsze otwartą.

Pamiętać musimy dalej, że — Warmja, Powiśle i Mazury, to ziemia odwiecznie polskie, które jedynie przemoc obca oderwała chwilowo od Macierzy, że na ziemiach tych żyje dzisiaj w strasznych warunkach narodowych pół miliona Polaków, o których pamiętać musimy, abyśmy przed historją i przyszłym pokoleniem nie stanęli z piętnem zarzutu na czole, iż zaprzepaściliśmy narodowo ten odłam narodu polskiego, co dzisiaj jeszcze mimo wszystko nie stracił przywiązania do Macierzy.

Historja dziejowa ma niezbadane drogi. Doczekaliśmy się zmartwychwstania umiłowanej Ojczyzny, doczekaliśmy się powrotu wszystkich zaborów i Górnego Śląska i Wileńszczyzny na łono Macierzy — to doczekaliśmy się napewno i powrotu tej ostatniej części ziemi polskiej do Najjaśniejszej naszej Rzeczypospolitej.

Ludwik Łydko,

b. kierownik Wydziału Prasowego w Mazurskim Komitecie Pleb. w Olsztynie.

Państwowa Rada Rolnicza.

W Ministerstwie Rolnictwa prowadzone są prace w kierunku ukonstytuowania Państwowej Rady Rolniczej w myśl ustawy z dnia 17. marca 1925 roku. Przygotowania są już na ukończeniu.

Państwowa Rada Rolnicza w myśl wspomnianej ustawy będzie ciałem opiniodawczym przy ministrze rolnictwa przy ustalaniu planu polityki rolnej rządu. Utworzenie tej Rady jest niezmiernie pilne i ministerstwo przykłada do tej sprawy dużą wagę, uważając za bardzo potrzebny kontakt rządu z przedstawicielami nauki rolniczej i samorządów rolniczych i spółdzielczych.

nym organizacjom rolniczym na terenie tejże Rady.

Jednym z pierwszych zadań Rady będzie ukonstytuowanie kuratorium Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

W skład Rady wejdzie 50 członków, w tej liczbie: 6 osób z nominacji ministra rolnictwa, 9-ciu delegatów z ramienia uczelni rolniczych wszelkich typów i Instytutu w Puławach, 7-miu delegatów Izby Rolniczej, oraz 28-miu delegatów z ramienia społecznych organizacjom rolniczych (w tem 25 wybranych przez Związek Organizacji Rolniczych).

Ministerstwo Skarbu broni bogaczy.

W procesie Związku Kresowych Wierzyteli zapadło ważne orzeczenie waloryzacyjne Sądu Najwyższego przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie. Wyrokiem tym, który stanowi precedens (pierworzór) dla wszystkich analogicznych spraw, został Bank Handl. zasądzony do zapłacenia 25 proc. z procentami i kosztami, co stanowi razem ok. 50 proc. wkładek powierzonych swego czasu filji Kijowskiej Banku Handlowego.

Zdawałoby się, że po tym już prawomocnym wyroku ostatniej instancji Bank Handlowy nie będzie się ociągał ze zwrotem cudzego mienia. Tymczasem Bank, działając zawsze na zwłokę, by zatrzymanymi sumami biednych kresowców dalej operować i zarabiać,

odmówił słusznym żądaniom swoich wierzyteli, opartym na wyrokach pierwszej instancji i wniósł skargi apelacyjne we wszystkich sprawach.

Dnia 10 maja rozpatrywał Sąd Apelacyjny w Warszawie 40 takich spraw. Adwokaci Banku Handlowego przedłożyli sądowi pismo Ministerstwa Skarbu, polemizujące z wyrokiem Sądu Najwyższego, a broniącym interesów Banku Handlowego.

Iw taki sposób Ministerstwo Skarbu stara się dopomóc Bankowi Handlowemu, najbogatszej tego rodzaju w kraju instytucji prywatnej, do pokrzywdzenia biedaków.

Wyrok w tej ciekawej sprawie ma być ogłoszony wkrótce.

WHITMAN CHAMBERS.

SLADAMI RĘKAWICZKI

Powieść amerykańska

44

(Przedruk wzbroniony.)

Dorrington wydobyl rewolwer. — Zejdziecie, Burke, bo inaczej dostaniecie kulę w leb. Ja nie żartuję.

Słowa te były bez wątpienia przesada — Bill Dorrington nie miał w sobie zabójczej żyłki, ale nawet w niepewnym świetle księżycy Burke zauważył, że w oczach starszego człowieka goreje niebezpieczna oświełka. Zawahał się przede wszystkim: kule Dorringtona czy trujące gazy w kopalni. Drugie wydało mu się bezpieczniejsze. Odwrócił się bez słowa, wszedł do szopy i zaczął się spu-

zścić w głąb szybu. Dorrington wziął podaną sobie lampkę.

— Chłopczy, który z was zechciałby nam towarzyszyć na ochotnika? — zapytał. — Wam nie rozkazuję.

Wystąpiło trzech górników — Pójdziemy z panem dyrektorem — oznajmił pierwszy. — Jeżeli taki stary człowiek, jak pan nie boi się niebezpieczeństwa, to coś dopiero nam wypada zrobić! Schodźmy!

Serce Dorringtona wezbrało ciepłą wdzięcznością. Wiedział dobrze, jakim strachem napelnia górników biały wyziew, który tworzy się w objętej ogniem kopalni. Uważają go za największe niebezpieczeństwo swego zawodu. Ciągła styczność z materiałami wybuchowymi, stała groźba oberwa-

nia się skały, możliwość pogrzebania żywcem — wszystko to jest niczem w porównaniu ze strachem przed śmiertelnym gazem. Uwaga, dobra obudowa, rutyna zawodowa i t. p. środki zapobiegawcze mogą zmniejszyć inne niebezpieczeństwa do minimum, ale przed gazem chronią tylko maski — a tych nie było.

Pięciu ludzi spuszczało się wolno po drabinach. Burke najprzód, za nim Dorrington, a na końcu trzech ochotników. Jakkolwiek sytuacja nakazywała pośpiech, Dorrington nie odważył się schodzić za prędko. Trzeba było dać czas wentylatorowi, aby oczyścić szymb z gazu — jeden wdech śmiertelnego tlenku węgla spowodowałby utratę przytomności.

Gdy znaleźli się na dnie szybu,

opuścili ich już prawie siły netylne na skutek fizycznego wysiłku, ile z powodu niepewności zawieszenia i strachu. Ogień znajdował się już w odległości dwudziestu stóp od szybu. Czuli na twarzach gorący powiew płomieni, rozdmuchanych świeżym przepływem powietrza od gór.

Jakkolwiek prąd powietrza ciągnął w kierunku wyjścia chodnika, omijając miejsce robót, Dorrington wiedział, że niema chwili czasu do stracenia. Ogień posuwał się naprzód, i za pięć minut odwrót mógł być odcięty.

— Poczekaście tutaj — rzekł do górników — ja i Burke pójdziemy przeczekać tamten koniec.

— Niezłomni szłygar przysiadł do ziemi z niewysłowionej trwogi. (Ciąg dalszy nastąpi.)

okazji 35-lecia istnienia „Gazety Grudziądzkiej”

Wydawnictwo „Gazety Grudziądzkiej” rozdziela co miesiąc nagrody pieniężne, po 25 złotych każda, pomiędzy tych czytelników, którzy pilnie czytają i rozpowszechniają Gazetę.

Ażby mieć prawo do nagrody, potrzeba: 1) pilnie przez cały rok abonować „Gazetę Grudziądzką”; 2) zjednać jej w ciągu roku przynajmniej jednego abonenta; 3) odnaleźć w „Gazecie Grudziądzkiej” odpowiednią pieczęć, przyznającą nagrodę.

Jak się zapowiadają zbiory.

W ostatnich dniach czerwca br. na znacznym obszarze Polski rozpoczęły się żniwa. I to nie tylko na piaszczystych gruntach, ale nawet na względnie mocnych ziemiach.

Żniwa w środku Polski zaczęły się corocznie w drugiej połowie, zazwyczaj około 20 lipca. Dnia 28 czerwca, jako dzień rozpoczęcia żniw w środkowych województwach Polski, przejdzie do historii jako data niezapomniana od wielu, wielu lat.

Przyspieszenie żniw spowodowała susza, jaka nawiedziła Polskę i jaka ciągle jeszcze trwa. Ziarno w życie jest niedość wykształcone, suche i nie pełne, ale kłosa i słoma dojrzały już ostatecznie. Nie wróży to dobrych zbiorów.

Owies w 95 proc. na glebach nawet doskonale wynawożonych — znajduje się w katastrofalnym stanie. Da on plon w 40 proc. zaledwie podwójnego wysiewu, w 25 — połowę normalnego, a w 30 — zgoła nie.

Jęczmień w 50 proc. rokuje jedną trzecią zbiorów i w 50 proc. słaby normalny.

Pszonica już w 15 proc. zmarniała, a jeżeli susza potrwa jeszcze tydzień, to procent ten ulegnie gwałtownej zwyzce.

Ziemniaki przedstawiają się bardzo słabo, ale nie jeszcze pełnego powiedzieć nie można.

Warzywa rokują połowę normalnego zbioru.

Buraki siane na dobrych gruntach prezentują się dobrze, ale pastewne, sadzone po wczesnych kartoflach są niedobre.

Informacje.

5-złotówkę papierową wycofano z obrotu.

Przypominamy, że z dniem 30 czerwca br. wycofano z obrotu banknoty 5-złotowe z datą 25. X. 1926. Mogą być one wymienione tylko w kasach skarbowych i kasach Banku Polskiego do końca czerwca r. 1932. Banknoty 5-złotowe z datą 1 maja 1925 r. utraciły moc obowiązującą w czerwcu r. z., można je wymienić do dnia 30 czerwca 1931.

Termin płatności podatków w lipcu.

W lipcu br. płatne są następujące podatki: 1) do 15 lipca państwowy podatek przemysłowy od obrotu osiągniętego w czerwcu rb. przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszej i drugiej kategorii i przemysłowe I-V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przedsiębiorstwa sprawozdawcze, 2) do 15 lipca odroczone zaliczka na poczet podatku przemysłowego od obrotu za I kwartał 1930 r. w wysokości 1/4 kwoty tegoż podatku, wymierzono go za rok 1929, przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych oraz przez zajęcia przemysłowe; 3) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7 dni po dokonaniu potrącenia. Nadto w lipcu płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tymże miesiącu.

Zimna woda dla podróżnych na stacjach kolejowych.

Władze kolejowe wydały bardzo ważny okólnik w sprawie dostarcza-

nia podróżnym w okresie letnich upałów świeżej wody na stacjach. Okólnik poleca zarządom stacyjnym urządzenie na stacjach, przy których zatrzymują się pociągi pasażerskie kranów z wodą, w tych zaś miejscowościach, gdzie niema kranów musi być przygotowana woda w zamkniętych naczyniach. Przed przybyciem każdego pociągu woda ma być zmieniana.

Grudlica i wycieńczenie wśród dzieci szkolnych.

Badania, przeprowadzone przez lekarzy szkolnych, wykazały, że na 123.557 zbadanych dzieci 45.710 jest wycieńczonych i zagrożonych grudlicą. Stan ten świadczy o niedostatecznym odżywianiu się dzieci, a zatem o zubożeniu ludności. „Radosna twórczość” zaszczerpia więc w obywateli nie tylko chorobę moralną ale i fizyczną.

Ubezpieczenie przesyłek na kolejach.

Z dniem 1 lipca br. wprowadzono na kolejach państwowych ubezpieczenie przesyłek towarowych, tak zwyczajnych jak i pośpiesznych w komunikacji wewnętrznej i zagranicznej. Nadawcy, którzy chcą ubezpieczyć swój towar do wysokości jego wartości, będą mogli to skutecznie przez zgłoszenie przy nadawaniu towarów. Stacja nadawcza przeprowadza ubezpieczenie przez nalepienie odpowiednich znaczków wartościowych na listach przewozowych.

List przewozowy, zaopatrzone znaczkami, służy jako dokument ubezpieczeniowy, uprawniający reklamującego do wystąpienia z ewentualnymi roszczeniami w razie uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki.

10 procent ludności uczy się.

Według zestawień, w roku szkolnym 1929/30 pobierało naukę przeszło trzy miliony 580 tysięcy osób.

Z cyfry tej 3.300.000 przypada na szkolnictwo powszechne, reszta zaś na szkolnictwo średnie, ogólnie - kształcące i zawodowe. Jak wynika z powyższych zestawień, naukę pobiera obecnie ponad 10% ludności kraju.

KAZDA MATKA
DBAJĄCA O ZDROWIE SWOICH DZIECI
DAJE IM NA ŚNIADANIE JEDYNI
OWSIANE KAKAO WEDLA
ZALECANE PRZEZ LEKARZY!

Regulamin dla Państwowych Urzędników Pośrednictwa Pracy.

Ministerstwo pracy i opieki społecznej rozesłało do wojewodów okólnik w sprawie przestrzegania określonych regulaminów dla państwowych urzędów pośrednictwa pracy. Ministerstwo wyjaśnia, że P. U. P. P., przy kierowaniu kandydatów na zaoferowane przez pracodawców posady, winny brać pod uwagę nie tyle kolejność rejestracji bezrobotnych, ile przede wszystkim kwalifikacje i zdolność zawodową i fizyczną kandydatów; kierowanie kandydatów na zgłoszone wolne miejsca według kolejności zapisu ma na celu zabezpieczenie interesów bezrobotnych o jednokrotnych kwalifikacjach zawodowych i fizycznych, jednakże decydującym czynnikiem w działalności P. U. P. P. winna być pomoc pracodawcom przy poszukiwaniu przez nich najodpowiedniejszych pracowników. Z pośród skierowanych kandydatów pracodawcy mają prawo dokonywać wyboru i żądać skierowania innych odpowiedniejszych kandydatów.

Co mówią liczby:

Co 20-ty

mieszkaniec Polski używa

Mydło Favorit

NAJLEPSZY DOWÓD JEGO DOBROCI

Zniżki kolejowe dla powracających z uzdrowisk.

Ministerstwo komunikacji zarządziło zastosowanie 50% zniżki na powrotne bilety kolejowe, dla osób powracających z uzdrowisk krajowych. Zniżkę tę uzyskuje się po okazaniu w kasie biletowej odpowiedniego zaopiniowania wydanego przez zarząd uzdrowiska.

Nowe przepisy o rejestracji bezrobotnych pracowników umysłowych.

Podpisane zostało nowe zarządzenie o sposobie rejestracji i udzielaniu świadczeń bezrobotnym pracownikom umysłowym. W myśl tego zarządzenia bezrobotni pracownicy umysłowi rejestrowani być winni w odpowiednich urzędach dwa razy w miesiącu, mianowicie z początkiem i w połowie każdego miesiąca, a nie jak dotychczas, dwa razy w tygodniu.

Otwarcie międzynarodowej Wystawy Kom. i Turystyki.

Otwarcie pierwszej w Polsce Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki, mieszczącej się na terenach zeszłorocznej Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, odbyło się zeszłej niedzieli.

W obecności 3000 osób w sali Teatru Dworu Huggera wobec przedstawicieli Rządu, Sejmu, Senatu, ciał samorządowych i po przemówieniach prezydenta Ratajskiego, dyrektora Wystawy Roppa i delegata rządu belgijskiego, otwarcia Wystawy dokonał minister komunikacji inż. Kühn.

Po oficjalnym otwarciu Wystawy nastąpił wzlot 3000 gołębi, które wypuszczone zwartą chmurą, wyleciały z klatek, aby rozlecieć się na całą Polskę i również wieść otwarcia Wystawy.

Następnie przedstawiciele rządu, reprezentanci państw zagranicznych, oraz zaproszeni goście zwiedzali tereny wystawowe.

Na terenach Targów Poznańskich umieszczone są eksponaty 30 państw europejskich. Ta pierwsza wystawa w Polsce jest niebywałą okazją do przyjrzenia się najnowszym wynalazkom 20 wieku oraz zaznajomienia się z turystyką całego świata.

O godz. 3-ciej odbył się uroczysty bankiet na 800 osób, wydany przez dyrekcję M. W. K. i T. a wieczorem raut

na zamku, wydany przez ministra Kühna. Na arenie P. W. K. wspaniałe ognie sztuczne, które zawsze gromadzą tysiączne rzesze mieszkańców miasta, zakończyły uroczysty dzień.

Pokoje dla przyjezdnych.

W biurze kwaterek Wystawy Komunikacyjnej zarejestrowano przeszło 1500 pokoi prywatnych (ok. 2600 łóżek). Wycieczkom zbiorowym, dyrekcja M. W. K. i T. zorganizowała kwatery masową na 250 miejsc. Członkowie wycieczek, którzy korzystają będą z tej kwatery, otrzymują sennik i koc za 2 zł na dobę.

Zgłoszenia zbiorowe wycieczek na Wystawę należy nadsyłać z góry do Biura Kwaterników M. W. K. i T. w Poznaniu (ul. Marsz. Focha 18) z podaniem terminu przybycia do Poznania projektowanej wycieczki i dokładnej ilości osób, biorących w niej udział

Cena biletów wstępu na Wystawę.

Od dnia otwarcia Wystawy, tj. od 6 bm., tereny wystawowe będą otwarte dla publiczności codziennie od godziny 9 rano do godz. 19 wiecz. Kasy będą czynne od 9 do 18. Cena karty (z fotografią), uprawniającej do stałego wstępu na tereny MWKT, wynosi na cały czas trwania wystawy od osoby 10 zł. Cena normalnego biletu uprawniającego do wstępu jednorazowego 2 zł. Z jednorazowych biletów ulgowych w cenie 1 zł będą korzystali studenci, uczniowie, szeregowcy i podoficerowie, uczestnicy wycieczek, składających się co najmniej z 25 osób; dzieci poniżej lat 12 w towarzystwie rodziców lub przelożonych. Bilety wstępu do Parku Wilsona po godz. 19-tej 50 groszy.

Togal

TABLETKI
SA SKUTECZNYM ŚRODKIEM
PRZECIWKO
REUMATYZMOWI, PODAGRZE,
BÓŁOM GŁOWY, MIGRENIOM
I PRZEZIBIENIOM.

Według rosyjskiego lekarza przeszło
6000 lekarzy wyraziło opinie uznające
skuteczność działania TOGALU.

CENA ZŁ. 2.
N° reg. 1304.

